

Donar el millor d'un mateix

Dm, 11/09/2018 per El Bon Pastor

[El Bon Pastor](#)

El passat 1 de juny, el Dicasteri per als Laics, la Família i la Vida va presentar el document Donar el millor d'un mateix. A través d'unes 50 pàgines estructurades en cinc capítols, el text ofereix la perspectiva cristiana de l'esport, amb els seus reptes i potencialitats. És el primer cop que un organisme pontifici tracta aquest tema de manera sistemàtica. I ens congratulem per aquest fet, ja que, a diferència del que es podria pensar, no estem davant d'un tema baladí, ans el contrari. A Catalunya, per exemple, segons el Consell Català de l'Esport, l'any 2015 hi havia un total de 608.000 persones federades en alguna disciplina esportiva. I no cal dir que la gran majoria d'infants i joves practiquen habitualment algun tipus d'esport, ocupant bona part del cap de setmana. Per tant, el món de l'esport esdevé un modern atri dels gentils que cal tenir molt en compte.

Així, doncs, aquest document arriba en un moment oportú, atès que és necessari aprofundir en l'estreta relació que existeix entre l'esport i la vida, per tal que es puguin il·luminar recíprocament. Certament, l'esport és una riquíssima font de virtuts que ens poden ajudar a millora com a persones. Això ens permet realitzar un paral·lelisme amb la vida de fe, que de manera reeixida el document sap abordar. L'esportista, per definició, cerca a través de l'entrenament lluitar per millorar cada dia, descobrint també sense por els propis límits. Aquest afany de superació pot servir també d'inspiració per a millor sempre com a persona en tots els aspectes de la vida. Tal recerca, amb l'ajuda de la gràcia de Déu, ens encamina vers la plenitud de vida que és la santedat. El mateix Papa en fa referència a Gaudete et Exultate, quan recorda que el Senyor té una forma única i específica de crida a la santedat per a cadascú de nosaltres: "el que interessa és que cada creient discerneixi el seu propi camí i faci aflorar el millor de si mateix, allò tan personal que Déu ha posat en ell" (n. 11).

Una altra aportació interessant que es fa en el document i que ens toca de prop la trobem al darrer capítol, el qual està dedicat a la pastoral de l'Església en la vessant esportiva. El document insisteix en la necessitat d'una estratègia educativa capaç d'incidir en el món de l'esport, des de tots els àmbits (parròquia, família, centres educatius, etc). L'esport és un vehicle de formació, i per això també necessita educadors i no només proveïdors de serveis. Per tant, l'atenció pastoral a través de l'esport no es pot improvisar, sinó que requereix de personal format i motivat per redescobrir el sentit de l'esport en un context educatiu, i així involucrar-se per poder oferir en la seva missió una visió cristiana de la pràctica esportiva. Als preveres ens pertoca formar i sostenir aquests agents de pastoral. No podem oblidar que tots plegats formem un gran equip amb el Senyor.

En definitiva, amb aquest document pontifici se'ns ofereix un full de ruta per tal d'accentuar el paper de l'Església en el món de l'esport, i per ser conscients com la pràctica esportiva pot ser un instrument de trobada, de formació, de missió i santificació.

Jaume Casamitjana Vilaseca, prevere del bisbat de Vic, vicari episcopal